

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیکار پامیر

۰۵.۱۲.۰۹

افغانستان

و درد های بی درمان آن

باراک اوباما رییس جمهور ایالات متحده آمریکا روز سه شنبه اول ماه دسمبر، پس از تحلیل، تفکر، تبادل نظر و مشوره های دقیق و عمیق با ماموران بلند رتبه نظامی، سیاسی استخباراتی و پرس و جو از پالیسی سازان ارشد کاخ سفید پیرامون قضیه افغانستان و بن بست هشت ساله در آن کشور، در واقع، مرحله دوم "ستراتژی" اش را رسماً اعلام نمود.

اگر نقاط نظر و گوشه های مختلف سخنرانی او با ما را که از طریق برنامه های تلویزیونی آمریکا و سر اسر جهان پخش شد، به تحلیل و بررسی بگیریم، بحث ما حتماً به درازا خواهد کشید و اما، آرزو دارم در اینجا صرفاً چند نکته را در باره تذکرات رییس جمهور آمریکا و تصامیم نظامی و سیاسی وی در مورد افغانستان و پاکستان به عرض برسانم:

بگذارید نخست، نکته هایی از لا به لای سخنرانی اوباما انتخاب نموده و بعداً در اطراف هر نکته آن تذکری داشته باشیم:

نکته اول: با فرستادن سی هزار سر باز تازه نفس به افغانستان، میخواهد موضوع را "ختم" کند.

نکته دوم: میخواهد مطمئن شود که دیگر القاعده نمیتواند در افغانستان و پاکستان دست به عملیات تروریستی بزند.

نکته سوم: به آموزش اردوی افغانستان ادامه خواهد داد

نکته چهارم: آمریکا از هیچ نوع مساعدت به خاطر تقویت دموکراسی در پاکستان دریغ نخواهد کرد

نکته پنجم: " ما نباید بگذاریم که طالبان حکومت را (حکومت فعلی افغانستان) را سقوط دهند و نا امنی را دامن بزنند "

و ششم: مصارف جنگ آمریکا در یکسال بالغ بر سی میلیارد دالر خواهد شد

حال ، لا اقل روی همین چند نکته ابراز نظر مینماییم :

پیرامون نکته اول باید گفت که اوپاما اصلاً از کجا میدانند که با فرستادن سی هزار سر باز جدید به افغانستان ، میتواند پرابلم های ریشه دار منطقه بی با ابعاد پیچیده و گونه گون آنرا ختم نماید ؟ باز اگر "ختم" کردن موضوع به قول اوپاما صرفاً خنثی سازی فعالیت‌های "القاعده" در افغانستان و پاکستان باشد، چگونه میتوان باور داشت که در موجودیت گروه های تروریستی دیگر مانند طالبان ، حزب اسلامی ، سپاه صحابه ، جماعت الانصار ، جماعت علمای پاکستان ، شورای رهبری طالبان در کویته (پاکستان) و تلاش و توطئه جاری از سوی روسیه ، ایران و گروه (شانکهای) و غیره، در منطقه به امنیت مورد نظر و "ختم" معضله خواهد رسید ؟

این نکته را نیز باید علاوه کرد که به نظر و عقیده آگاهان و تحلیل گران سیاسی در منطقه و جهان ، دیگر سازمان تروریستی القاعده به رهبری بن لادن وجود خارجی ندارد و در گذشته نیز این سازمان، چندان نیرومند و گسترده و جهانی نبود ، بلکه این ، امریکا بود که با تبلیغات دامنه دار، بی وقفه و هدفمندانه ، آنرا بزرگ جلوه داد و از آن هیولای ترسناکی ساخت. زیرا نظام سرمایه داری امریکا همیشه به یک یا چند " دشمن" جهانی غرض توجیه و توسعه اهداف جهانگشایانه اش نیاز دارد. پس ، باراک اوپاما با تذکرات دیپلماتیک و چند پهلو ، میخواید از زیر بار اصل مسؤلیت و یا وعده و عید های کاخ سفید که در اواخر سال ۲۰۰۱ میلادی و در آستانه سرکوب گروه طالبان تحویل افکار عامه جهانیان داده بود، مانند باز سازی افغانستان ، تأمین امنیت سراسری، سرکوب کامل طالبان و تضمین حاکمیت ملی مردم افغانستان و ... ، طفره رود. پس، بدین حساب ، تذکرات مربوط به نکته های اول و دوم که آنرا در بالا بر گزیده ایم ، قویاً مورد تردید است .

اوپاما وقتی میگوید که " امریکا به تمرین و آموزش اردوی افغانستان ادامه خواهد داد "، فوراً این سؤال در ذهن شنونده خطور میکند که چرا به جای صرفاً آموزش افراد اردو، آنها را با بهترین و موثرترین سلاح های ضد تروریسم و ضد اخلاص گران منطقه بی مجهز نمی سازد ؟ من مطمئن هستم که مردم افغانستان ، به اساس خصلت ذاتی آزادیخواهانه و وطنپرستانه شان خوبتر و بهتر از امریکاییان و اروپاییان میتوانند با دشمنان خاک و وطن شان برزمنند؟

مردم افغانستان پس از گذشت هشت سال به این نتیجه منطقی رسیده اند که امریکا اصلاً نمی خواهد افغانستان متکی به اردوی مجهز خود بوده در ساخت یک نظام دموکراتیک و اقتصاد رشد یافته و استقلال سیاسی به پیش رود. آنها میگویند هرگاه امریکا واقعاً میخواهد در منطقه و به ویژه در افغانستان صلح و ثبات و امنیت برقرار گردد، چرا نیروی هوایی و زمینی افغانستان را دو باره سازی نکرد و نمیکند تا خود افغانها مسؤلیت تأمین این مقاصد را به عهده بگیرند. اگر امریکایی ها تا کنون از آموزش افراد اردو سخن گفته اند، همه در چهار چوب لفظ و اقدامات بسیار محدود و ناکافی بوده است . این شیوه کار میرساند که ابر قدرت امریکا از تسلیح و تقویت مردم افغانستان هراس داشته و از سوی دیگر، میخواهد در منطقه و به خصوص در افغانستان حضور سیاسی - نظامی بر ترو دراز مدت داشته باشد.

اوپاما طی سخنرانی اش گفت که امریکا با همه امکانات ، پاکستان را کمک میکند تا دموکراسی در آن کشور تقویت شود. این تذکر رییس جمهور امریکا ، همان ضرب المثل "المعنا فی البطن الشاعر" را میرساند که میتواند از سوی این ابر قدرت به هر سوی و سمت دلخواه کشانیده شود ، با آنها اگر بپذیریم که امریکا میخواهد با مخارج گزاف ، دموکراسی پاکستان را تقویت نماید، این سؤال نیز باید جواب قانع کننده خودش را دریابد که آیا در تحت حاکمیت مطلق نظامیان پاکستان ، شبکه جهنمی استخبارات ارتش آن کشور که کلیه رشته های حیاتی

مردم پاکستان را در کف داشته، هفتاد فیصد بودجه مصرفی اش را از امریکا به دست می آورد، و درعین حال دشمن آرامش و دموکراسی در داخل آن کشور و حتا در کشورهای همسایه میباشد و همچنان قدرت و موجودیت طبقات حاکمه مستبد و استثمارگر، امکان به اصطلاح تقویت دموکراسی در آن کشور ممکن خواهد بود؟ یا به عبارت دیگر، چرا اوپاما نمی خواهد در تضعیف دولت درمیان دولت پاکستان دست بکار شود تا مردم پاکستان بتوانند سهل تر و بدون مانع به سوی " دموکراسی " مورد خواست امریکا حرکت نمایند؟ آیا تقویت بیش از حد ارتش و نظامیان پاکستان مرهون مساعدت های سخاوتمندانه و دراز مدت ایالات متحده امریکا نیست؟ آیا اقبال و گروه های استثمارگر و ضد مردم پاکستان طرف تأیید نظام سرمایه داری امریکا نیستند؟ پس چگونه اوپاما از یکطرف ادعای تقویت " دموکراسی " در پاکستان را می نماید و از سوی دیگر در تقویت، بزرگ سازی و حمایت از موانع موجود در راه دموکراسی میکوشد؟

اوپاما خلاف انتظار مردم افغانستان در مورد دهشت افکنان طالبی صرفاً گفت که نخواهد گذاشت طالبان حکومت را سقوط دهند و نا امنی را دامن زنند. در حالیکه گروه مسلح طالبان از چند سال بدینسو عمده ترین مشکل و معضله مردم افغانستان اند. طالبان که مخلوق سیاسی - نظامی بریتانیا، عربستان سعودی، امارات متحده عربی، امریکا و پاکستان اند، همه روزه آدم می کشند، انفجارات خونین را به راه می اندازند، مکاتب و مدارس را به آتش میکشند و به ضد دموکراسی و ترقی عمل میکنند.

این موضوع به همه روشن است که اگر نیرو های طالبان واقعاً سرکوب شوند، شاخک ها و فروع آن در اینجا و آنجا به زودی و آسانی نا بود خواهند شد. وقتی اوپاما نمیخواهد نا بودی کامل گروه طالبان را وعده دهد، در واقع، میخواهد با یک زیان خاص و ظاهراً گنگ بگوید که راه برای آشتی و سازش با طالبان باز است و میتواند با گروه مذکور به سازش های سیاسی و توافقات مخفی نایل آید. چنانکه گزارشات میرساند، همین اکنون مذاکرات مخفی میان طالبان و امریکاییان به وساطت مقامات عربستان سعودی غرض معامله گری روی سرنوشت آینده ملت افغانستان ادامه دارد تا دیده شود استعمار جهانی چه معجون مرکب سیاسی - مذهبی دیگر برای ما خواهد تراشید.

و بالاخره، اوپاما افزود که مخارج جنگ یکساله در افغانستان بالغ بر سی بلیون دالر خواهد شد. ولی نگفت که در یکسال چه مقدار دالر بخاطر باز سازی واقعی افغانستان جنگزده به مصرف خواهد رسید. این بدین معناست که موضوع باز سازی افغانستان در زمره اولویت های کاری اوپاما و متحدان وی نیست و آنچه برایش مهم است، تنها و تنها مقابله با هیولای تصنعی، میان خالی و حتا تخیلی به نام " القاعده " است تا تحت همین شعار و همین عنوان فریبنده، هرچه بخواهد، در انجام دادن آن درکشور ما دست آزاد داشته باشد.

در اخیر باید گفت که به عقیده اینجانب، امریکا با ارسال سی هزار سر باز تازه نفس و افزایش تعداد عساکرش در افغانستان، در واقع، میخواهد برنامه های جنگی و ستراتیژیک

تعیین شده پنتاگون در منطقه را تعقیب نماید. مسؤول پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) نیز اعلام نمود که از سوی این سازمان نیز به تعداد هفت هزار سر باز تازه نفس به افغانستان افزوده خواهد شد. مختصراً باید گفت که به راه اندازی تحریکات میان مسلمانان ایالت سنکیان چین علیه حکومت مرکزی آن کشور، رخنه کردن میان کشورهای اقمار ماسکو، جلوگیری از بیداری و رشد مجدد امپراتوری روسیه، تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی ایران، نظارت بر دستگاه اتمی پاکستان، ایجاد گروه های مسلح و تجزیه طلب در خاکهای ایران- پاکستان، چین و افغانستان و بالاخره، دسترسی به منابع طبیعی و اقتصادی سرشار آسیای میانه از جمله مقاصد

امریکا و ناتو در افغانستان و منطقه است تا هموار سازی راه برای رسیدن به دموکراسی واقعی ، باز سازی و امنیت در کشور عزیز ما افغانستان .

ما معتقدیم که نه افزایش سربازان امریکا و ناتو میتواند اوضاع افغانستان را عادی سازد و نه در وعده ها و ژست های دیپلماتیک خارجی ها صداقتی وجود دارد و نه دل اوباما و گوردن براون و سرکوزی و راسمن و امثال آنها به حال زار ملت در بند افغانستان می سوزد. پس، چقدر به جا ، به مورد و ضروری است که مردم شریف ، مظلوم و پامال شده افغانستان دوشا دوش فرزندان آگاه ، وطنپرست ، روشنفکر و روشن ضمیر خویش یکبار دیگر به پا بیستند و با یکصدا علیه نیروهای اشغالگر، گروه متحجر و خونریز طالبان و دولتمداران فاسد کابل نفرین فرستاده مادر عذاب کشیده میهن را از چنگال اینهمه بلا های خونخوار رهایی بخشند. و چنین باد !

ای مدعی که میگذری از کنار آب ما را که غرقه ایم ندانی چه حالتست ؟